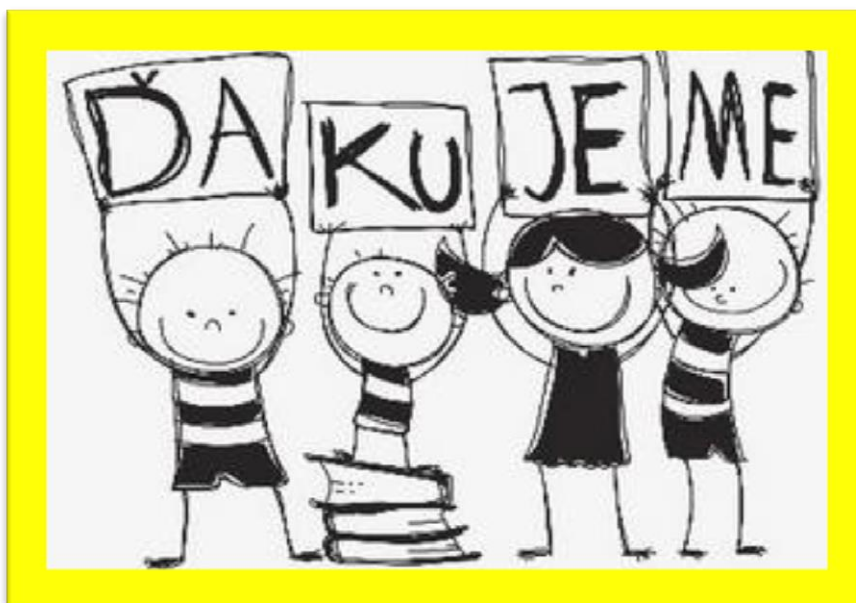

Krátke deväťdňové úvahy o živote don Bosca
pred jeho 200 – storočnicou.

16. august 1815 - 16. august 2015

DON BOSCO

„Našou oporou je veselosť, modlitba a sväté prijímanie.“

Don Bosco

07.08.2015 – PIATOK

JANKO BOSCO V RODINE

Večer 16. augusta sa v maličkaj osade Becchi narodil Ján Bosco. Mama mu hovorila Giuanín. Je to dôverné pomenovanie známe v celom Piemonte. Otec František a mama Margita Occhienová boli roľníci. Na chlieb i život **si zarábali poctivou prácou a šetrnosťou**. Boli sme traja súrodenci. Môj najstarší brat Anton, trochu mladší Jozef a ja. Moju prvou spomienkou z detstva je otcova smrť. „Nemal som ešte ani dva roky – hovorí don Bosco“. Nepamätám si, ako vyzeral. Pamätám si iba slová mamy: Giuanín, už nemáš otecka. Pod' so mnou – milo naliehala mama. Ak nepôjde otecko, nepôjdem ani ja – vzpieral som sa. Pod' maličký, už nemáš otca. Tieto slová sa mi navždy vryli do pamäti. Po týchto slovách sa táto svätá žena rozplakala a vyviedla ma von. Je to v mojom živote prvá udalosť na ktorú si pamätám.

Janko vyrastá bez otca, ...sám sa stáva otcom mnohých sirôt a svojim saleziánom hovorí o rodinnom duchu...

Rodina Boscová žije chudobne. Z tých pár domov v Becchi Boscov dom je najchudobnejší. Jednopošchodová budova na bývanie, senník a maštal'. V kuchyni stoja vrecia kukurice a za tenkým múrom prežúvajú dve kravičky. A hore pod strechou malé a tmavé miestnosti na spanie. Pravá chudoba, ale nie bieda, lebo všetci pracujú. Janko sa v rodine už od **ôsmich rokov účinne zapája do práce**. „Kto spí, nechytí nijakú rybu,“ horievala mama Margita. Raňajky bývajú jednoduché, krajec chleba a čerstvá voda.

Keď v blízkom okolí niekto ochorel, prišli zaklopať na dvere mamy Margity. Vedeli, že nikomu neodmietne pomôcť. Zobudila jedného z chlapcov, aby šiel s ňou.

Hovorievala: - **Pod'me. Treba urobiť dobrý skutok....**

MYŠLIENKA

Iba dobré skutky sú opravdivým bohatstvom, ktoré nám pripravujú miesto v nebi.

MB 12, 328

PREDAVZATIE

Vykonám dobrý skutok a v modlitbe sa poďakujem za rodinu....

MODLITBA

Don Bosco, Ty si sa snažil o to, aby každé tvoje slovo, tvoja činnosť slúžila na šírenie dobra. Učil si mladých ako majú správne využívať svoj voľný čas – na oddych, štúdium, modlitby, hry, prácu, apoštolát. Prosíme Ťa, buď aj naším vodcom a vzorom, aby sme vedeli účinne využiť mladosť na konanie čo najväčšieho dobra. Amen

08.08.2015 - SOBOTA

JANKO BOSCO A MAMA MARGITA

Keď som bol ešte veľmi malý, naučila ma prvé modlitby. A len čo som bol schopný pridať sa k svojim bratom, **prikľakol som si k nim ráno i večer a spolu sme sa modlievali modlitby i ruženec**.

„Boh ťa vidí“ – bolo jedno z najčastejšie používaných slov mamy Margity. Pri odchode z domu hovorievala: Pamätajte si, že Boh vás vidí. Vidí vaše myšlienky... nie je to však Boh, ktorý sledí, aby trestal. Keď sedeli na priedomí

a hľadali do jasnej noci na nebo plné hviezd hovorievala: To Boh stvoril svet a vyšperkoval ho hviezdami. A keď lúky zakvitli kvetmi a vôňou, šepkala: **Aké krásne veci nám stvoril Boh!**

Aj po búrke a krupobití, ktoré všetko zničili, vedela povzbudzovať: Pán Boh dal, Pán Boh vzal. On vie prečo.

A tak vedľa matky, bratov a blízkych **sa Janko naučil vidieť aj inú osobu...Boha... Veľkú bytosť, neviditeľnú, ale prítomnú v nebi, na poli, v tvári chudákov, v hlase svedomia....**

Raz sa Janko vrátil predčasne z hry domov. Mal však zakrvavenú tvár. Pri ošetrovaní mu ustarostená matka dohovárala: - Raz mi prídeš domov s vyrazeným okom. Prečo chodíš medzi tých chlapcov? Vieš predsa, že sú medzi nimi aj menej dobrí. Ak **vám to urobí radosť**, viac tam už nepôjdem. Mamička, ale **keď som medzi nimi sú lepší. Dávajú si pozor na reči.** A tak ho mama Margita znovu pustila.

Prvým krokom v čnosti sa malý Janko učí v škole svojej matky, ženy bez školského vzdelania, ale bohatej na Božiu múdrosť.

MYŠLIENKA

Buďte múdri, ale nikdy nezabúdajte, že naša múdrosť musí vždy chrániť vieru, svedomie a našu dušu.

MB 7, 32

PREDAVZATIE

Poslúchnem mamku na prvé slovo a prejavím Bohu aspoň 3 vďaky...

MODLITBA

*Svätý Ján Bosco, otec a učiteľ mládeže, ty si toľko pracoval pre spásu duší; buď nám vodcom, aby sme hľadali svoje duševné dobro a spásu blížneho. Pomáhaj nám plniť si dobre svoje povinnosti, premáhať náruživosť a ľudské ohľady. Nauč nás milovať Sviatostného Spasiteľa, Pannu Máriu Pomocnicu a Svätého otca, rímskeho pápeža. Vypros nám šťastnú hodinu smrti, aby sme prišli k tebe do neba.
Amen.*

09.08. 2015 – NEDEĽA

JANKO BOSCO A MOGLIOVCI

- Anton, môj nevlastný brat bol odo mňa o 7 rokov starší, často svoju zlosť vylieval na mne a bratovi Jozefovi. No nemohol som mu to zazlievať, príliš skoro prišiel o matku a hneď na to aj o otca. Zrazu sa stal živiteľom rodiny. Anton bol pracovitý. Chcel, aby som mu pomáhal na poli, no ja som vždy cítil, že moje miesto je inde. Keď som sa zmienil doma o tom, že chcem byť kňazom, Anton sa rozzúril. Tvrdil, že sme príliš chudobný, aby sme si mohli dovoliť môj sen. Anton bol tvrdohlavý, a ja som prudko reagoval. Mama mi smutne povedala, že bude lepšie, ak odídem z domu. A tak som sa vybral do služby za paholka na gazdovstvo Mogliovcov.

„**Ísť do služby**“ Janko sa vybral na cestu na druhý deň ráno. Mama Margita sa za ním dlho pozerala z dverí a potom mu kývala, kým hmla nepohltila jej malého vystaňovalca.

„Popros pána Luigiho“ povedala mu matka. Zastavil sa pri vrátnici do humna, ktoré práve zatváral akýsi starec. Pozrel naň: „Čože nám prinášaš, chlapče?“ „Hľadám prácu.“ „Výborne, tak pracuj. Zbohom!“ A chcel ťažké vráta zatvoriť. Janko pozbieral všetky zvyšky odvahy: „Musím hovoriť s pánom Luigim.“

Mogliovci pripravovali vrbové prúty pre vinice. Luigi Moglia, mladý 28-ročný dedinčan, si ho s údivom prezeral. „Hľadám pána Luigiho Mogliu.“ „To som ja.“ „Posiela ma moja matka. Povedala mi, žeby som mohol u vás robiť paholka.“ „Ale, ako ťa mohla matka poslať z domu takého malého? Ako sa volá?“ „Margita Boscová. Môj brat Anton mi robí zle, tak mi povedala, aby som si šiel hľadať miesto ako paholok. „Úbohý chlapče, teraz je zima a paholok berieme do práce až koncom marca. Len sa pekne vráť domov.“

Janko sa dal do zúfaleho plaču. „Prosím vás, prijmite ma. Nemusíte mi dávať nijaký plat, ale neposielajte ma domov. Sadnem si tu na zem a nehnem sa odtiaľto.“ A v plači sa pustil zbierať vrbové prúty.

Vo februári 1827 začal Janko svoj paholský život. Mogliovci boli zámožná sedliacka rodina, aj keď pracovali všetci od rána do večera. Obrábali pôdu, mali vinice a role. Chovali dobytok. Modlieli sa spoločne. Večer sa rodina schádzala pri kozube a modlili sa ruženec. ....

Pre Janka Bosca to neboli roky stratené alebo neužitočné...pri poľných prácach sa mohol sústrediť na rozjímanie a na rozhovor s Bohom...tieto roky možno nazvať hlbavým a prosebným očakávaním. Očakávaním pomoci od Boha i od ľudí.

MYŠLIENKA

Nečakajme od Božej prozreteľnosti pomoc v leňošení. Prozreteľnosť sa pohne, keď zbadá, že sa veľkodušne usilujeme z lásky k nej.

MB 12, 79

PREDAVZATIE

Práca: umyjem riad, upracem izbu, hračky, vynesiem smeti, povysávam, pozametám, umyjem dlážku....atď.

MODLITBA

Don Bosco, všetko, čo si robil, si robil s nádejou, že sa raz všetci stretne v nebi s Najsvätejšou Trojicou a Pannou Máriou. Vedel si, že všetko, čo robíš, má svoj cieľ a raz to Boh odplatí. Prosíme ťa, pomôž nám dať našim skutkom zmysel a nauč nás konať ich s pohľadom upretým na osláveného Ježiša Krista.

Amen.

10.08.2015 – PONDELOK

MOGLIOVCI, JANKO BOSCO A JEHO POBOŽNOSTI

Raz gazda videl na sene kľáčat Janka, ako sa modlí modlitbu Anjel Pána, ako ho to naučila mama. Doma sa túto modlitbu modlievali ráno, napoludnie i večer. Starec napoly vážne, napoly žartom zamrmlal: „To je výborné! My gazdovia sa od rána do večera na poli zodierame, že ani nevládzeme, a paholok sa tu pokojne modlí. Janko sa usmial a tiež polovážne i položartovne povedal: - Keď treba pacovať, dobre viete, že sa práci nevyhýbam. Ale moja matka ma učila, že keď sa človek modlí z dvoch zrníek vyrastú štyri klasy, a keď sa nemodlí, že zo štyroch zrníek vyrastú iba dva klasy. Bolo by lepšie, keby ste sa trochu pomodlili aj vy.

Okolo statku, v poli a vo vinici bol Janko veľmi usilovný. A keď aj prichádzal z poľa veľmi unavený, nezabudol si kľaknúť k posteli a pomodliť sa večernú modlitbu. Tak ho často našli kľáčat a modliť sa aj ráno, keď poopatroval dobytok. Domácim sa to páčilo a požiadali chlapca, aby sa predmodlieval pri spoločných domácich pobožnostiach, ktoré denne mávali pred obrazom Panny Márie. Každú sobotu poprosil Janko domácich, aby v nedeľu mohol ísť na raňajšiu svätú omšu. Gazdinej to vrtalo v hlave, prečo vždy práve raňajšiu. Istú nedeľu ho špehovala. Janko čoskoro prišiel pristúpil k svätej spovedi a pri svätej omši aj prijímal. Od tej doby už nemusel viac prosiť. V zime, v daždi ho stála cesta do kostola vzdialeného až hodinu, dosť obety, ale láska k Bohu a k Sviatosti Oltárnej premohla u neho všetko.

Aj keď bol paholkom, nezriekol sa svojich snov a svojich túžob po kňazstve, Každú voľnú chvíľu bol pri latinskej gramatike. Jednou rukou poháňal voly a druhou držal pred sebou gramatiku alebo inú knihu. Gazda sa tomu čudoval a pýtal sa prečo to robí: „Musím byť kňazom – povedal odhodlane. – Ty chceš byť kňazom? – To stojí veľa peňazí. Kde by si ich nabral? – Nevie, kde ich vezmem, ale som presvedčený, že kňazom budem.

Aj keď sa život don Bosca zdanlivo skladal z tisíceroch vonkajších činností, v skutočnosti iba Boh bol jeho jediným a najvyšším stredobodom. Je pravdou, čo napísal Pavol Albera: „Ak je stála práca až do smrti prvým článkom saleziánskeho kódexu, ktorý on /don Bosco/ napísal viac príkladom ako perom, vrhnúť sa do Božieho náručia a nikdy sa z neho nevzdialiť, bolo jeho najdokonalejším činom.“

MYŠLIENKA

Všetko, čo robíš, rob na Božiu slávu.

MB 6, 7

PREDAVZATIE

Modlitba Anjel Pána; môže byť aj na kolenách, dnes si budem aspoň 15 min. niečo čítať...

MODLITBA

Svätý Ján Bosco, otec a učiteľ mládeže, ty si toľko pracoval pre spásu duší; buď nám vodcom, aby sme hľadali svoje duševné dobro a spásu blížneho. Pomáhaj nám plniť si dobre svoje povinnosti, premáhať náruživosť a ľudské ohľady. Nauč nás milovať Sviatostného Spasiteľa, Pannu Máriu Pomocnicu a Svätého otca, rímskeho pápeža. Vypros nám šťastnú hodinu smrti, aby sme prišli k tebe do neba.

Amen.

11.08.2015 – UTOROK

JANKO BOSCO – VESELÝ SVÄTEC ☺

Janko Bosco si svojimi úspechmi v učení získal určitú vážnosť a tak sa začali meniť aj vzťahy so spolužiakmi.

- Prečo to nevyužiť a nepreukázať im dobro?

„Spolužiaci, ktorí ma chceli zviest na zlé skutky, boli v učení najslabší, a tak začali za mnou chodiť, aby som im pomohol v úlohách.“ Robil som to rád. Niekedy si chceli vypočuť moje príbehy a napokon prichádzali aj keď nič nepotrebovali.“

Utvorili akúsi partiu a Janko jej dal meno **Veselá spoločnosť** a napísal jej aj jednoduché pravidlá:

1. **Nijaká činnosť, nijaké reči, za ktoré by sa musel kresťan hanbiť.**
2. **Plniť si školské a náboženské povinnosti.**
3. **Byť veselí.**

Veselosť bude don Boscovým silným klincom. Dominik Savio, raz povie: „**Naša svätosť spočíva vtom, že sme veľmi veselí, že sa usilujeme vyhýbať hriechu, lebo okráda naše srdce o radosť.**“

Pri každom stretnutí sa on sám staral o veselú náladu. So svojimi priateľmi sa lúčil s pozdravom: „Buď veselý.“

Don Leymone píše. „Neprešiel deň, ktorý by duchaplnými gestami alebo žartovnými slovami neprebúdzal veselosť...“

Napr. Po výstrele na neho, ktorý ho div neusmrtil, zvolal: „Úbohá reverenda, ty si nato doplatila!“ Bosému chlapcovi povedal: „Príď do Turína, dám ti natáčať do topánok klince.“

Don Bosco rád skutkami dokazoval, že je možná aj svätá veselosť bez urážania Pána Boha.

MYŠLIENKA

Našou oporou je veselosť, modlitba a sväté prijímanie.

MB 10, 1178

PREDAVZATIE

Na svätú omšu pôjdem sa radosťou, a akékoľvek povinnosti uskutočním bez šomrania, s radosťou... ☺

MODLITBA

Don Bosco, ty si túžil vidieť mladých behať a skákať s čistou radosťou, lebo si vedel, že ona je prejavom Božej milosti. Prosíme Ťa, vypros nám dar skutočnej radosťi v našom srdci a chráň nás od zmätku duše, aby sme tak mohli byť svedkami Božej krásy vo svete.

Amen.

12.08.2015 – STREDA

DON BOSCO A DOMINIK SAVIO

Dominik Savio sa narodil 2.apríla 1842 v Chieri pri Turíne v Taliansku. Jeho rodičia boli chudobní roľníci. Veľmi rád ministroval a ako sedemročný už vedel naspamäť katechizmus. Veľmi túžil ísť na prvé sväté prijímanie, no vtedy to nebolo v jeho veku možné. Kňazi z okolia sa však o tom rozprávali a vzhľadom na jeho duchovnú vyspelosť mu povolili na Veľkú noc roku 1849 pristúpiť k sv. prijímaniu. Mal sedem rokov. Bol to preňho veľký deň. Poznačil si štyri zásady, ktorých sa potom držal počas svojho života:

1. **Budem sa často sponedať a k sv. prijímaniu pristupovať tak často, ako mi to sponedník dovolí.**
2. **Chcem svätíť sviatočné dni.**
3. **Mojimi priateľmi bude Ježiš a Mária.**
4. **Radšej zomrieť ako zhrešiť.**

Prvý raz som sa s Dominikom stretol v Becchi, v jeho rodnom dome. Dal som Dominikovi deň na to, aby sa naučil naspamäť jednu stránku z katechizmu. Dominik prišiel za mnou už o osem minút, že to už vie. A tak som ho teda prijal medzi svojich chlapcov. Aj tam bol veľmi dobrým a usilovným v štúdiu i v duchovnom živote. V roku 1855 som mal kázeň o svätosti, ktorá veľmi ovplyvnila Dominika. Následne založil družinu pod ochranou Nepoškvrnenej Panny Márie. Jej členovia sa navzájom pretekali v svätosti, v dobrých skutkoch, čnostiach, pomáhaní slabším. Dominik však ochorel. Zomrel 9.marca 1857 v Mondoniu u rodičov. Jeho posledné slová boli: „Ach, aké krásne veci vidím!“ Za svätého bol vyhlásený 12. júna 1954. Bol to prvý pätnásťročný svätý. Jeho úcta je rozšírená po celom svete. Je patrónom ministrov a mládeže.

Po povestnej kázni o svätosti /1855/, z ktorej poznáme len najvýznamnejšie výroky: „Božou vôľou je, aby sme sa všetci posvätili; je pomerne ľahké stať sa svätým; a pre toho, kto sa stane svätým je v nebi pripravená odmena, prišiel k don Boscovi Dominik Savio a povedal mu: „Nevedel som, že sa môžem ľahko stať svätým.

Don Bosco načrtol program svätosti, primeraný jeho veku a stavu: **1) stála a umiernená veselosť 2) štúdium – práca 3) rekreácie s kamarátmi 4) úsilie získavať pre Boha duše, lebo niet svätejšej veci na svete**

Don Boscova svätosť nie je nič mimoriadne...je to svätosť každodenného života, svätosť obyčajných skutkov, vykonávaných s obyčajnou láskou....

MYŠLIENKA

Nohami kráčajte po zemi, ale srdcom buďte v nebi.

PREDAVZATIE

Pri hre sa nebudem hádať a naťahovať, nájdem si čas na hru so súrodencom....

MODLITBA

Svätý Dominik Savio, ktorý si sa pri don Boscovi naučil kráčať po cestách mladíckej svätosti, pomáhaj nám nasledovať ťa v láske k Pánu Ježišovi, v oddanosti k Panne Márii a v horlivosti za duše. Vypros nám, aby sme aj my boli ochotní radšej umrieť ako zhréšiť a dosiahli večnú spásu. Amen.

13.08.2015 – ŠTVRTOK

DON BOSCO A MIŠKO MAGONE

Don Bosco stál vonku na stanici v Carmagnole a čakal na vlak do Turína. Bol hmlistý sychravý večer. Doliehal k nemu krik hrajúcich sa chlapcov, zvlášť jeden hlas, ktorý znel ako hlas kapitána, ktorého všetci poslúchajú. Don Bosco za nimi vykročil, všetci sa rozprchlí, len jeden nestratil odvahu a vyšiel mu v ústrety.

- Kto ste? Čo tu chcete?

Don Bosco uprel zrak na roztrapateného a smelého chlapca. Z očí mu sršal život. **Don Bosco mu daroval medailón Panny Márie.**

O niekoľko dní don Bosco dostal z Carmagnole list.

Mladík Michele Magone je chudobný chlapec, sirota po otcovi. O rodinu sa stará matka, aby ju uživila musí chodiť do práce a tak sa nemá kto venovať výchove. Michele bol niekoľkokrát vylúčený zo školy. Napriek tomu bez ťažkostí zvládol tri triedy základnej školy. Myslím, že má dobré srdce, je úprimný, ale má ťažkosti s ovládaním.

Don Bosco chlapca prijal.

- Tak už som tu: Som Michele Magone, chlapec s ktorým ste sa stretli na stanici.
- Poznám ťa a vítam. Prišiel si rád a dobrovoľne?
- Áno.
- Tak ti odporúčam, aby si mi neprevrátil dom naruby.
- Pousilujem sa, aby ste boli so mnou spokojný. V minulosti to bolo so mnou všelijaké....
- Chceš chodiť do školy alebo sa vyučiť remeslu?
- Radšej študovať. – A čo urobíš, keď vychoďíš školu?
- Keby sa taký uličník natoľko polepšil, žeby sa mohol stať kňazom, tak...stanem sa kňazom.

Na dvore Miško spieval, kričal, skákal, robil rasmus...bol to živel. Jedna vec mu bola proti srsti...zvonec, ktorý oznamoval koniec prestávky a zvonec, ktorý zvolával do školy, študovne a kostola. S knihami vyzeral ako malý trestanec. ☺

Po mesiaci Miško zosmutnel, kamarátov pri hre sledoval z kúta.

- Aký si to generál, keď nevieš, prečo si smutný, pýtal sa don Bosco.
- Mám zmätené svedomie.

Miško s don Boscovou pomocou zložil k nohám Ukrižovaného svoje lapajstvá a malé biedy a požiadal o odpustenie.

Don Bosco povedal: - Michele stratil radosť, keď pochopil, **že spokojnosť sa nedá získať skákaním, vystrájaním, ale priateľstvom s Bohom a pokojným svedomím.**

Miško **na fronte dobra** nebol Dominikom Saviom. Keď počul nejakého chlapca, rozprávať neslušné vtipy, nenápadne sa priblížil a silne mu zahvízdal do ucha. Keď raz v meste počul kliať jedného chlapca, pribehol k nemu a vylepil mu dve poriadne facky. Don Bosco ho musel presviedčať, že **bitka nie vhodný štýl apoštolátu**. Miško Magone sa vedel nielen pobiť. Mladším pomáhal ustieľať lôžko, čistiť si topánky a so slabšími si opakoval úlohy.

DON BOSCO – otec a učiteľ: Filip Rinaldi píše: Don Bosco chcel viac ako dajakú spoločnosť **utvoriť rodinu založenú takmer výlučne na milom, dobrotivom a bdelom otcovstve predstaveného**, ako aj na synovskej a bratskej láske podriadených.

Tešil sa keď počul, že ho volajú otcom: „**Nazývajte ma vždy otcom a budem šťastný.**“

MYŠLIENKA

Ak chcete, aby váš život bol radostný a pokojný, musíte sa usilovať byť v Božej milosti.

MB 12, 133

PREDAVZATIE

Do ukončenia deviatnika sa vyspovedám, dnes si urobím spytovanie svedomia a pomodlím sa modlitbu ľútosti...

MODLITBA

Don Bosco, Ty si veľkou láskou miloval mladých a bol si jej otcom a učiteľom, vypros nám pre tieto hrdinské obety, čo si prinášal na jej záchranu, milosť, aby sme i my čistou a vznešenou láskou milovali tento vyvolený podiel Srdca Ježišovho a v každom mladom človeku videli samého Ježiša Krista. Amen.

14.08.2015 – PIATOK

„SOM HLADNÝ“

„Moji drahí chlapci,“ napísal don Bosco v jednej knihe, **„všetkých vás mám zo srdca rád. Stačí, keď viem, že ste mladí, aby som vás mal rád.“**

Don Bosco im zašival šaty, strihal vlasy, keď ochoreli, navštívil ich, povzbudil, a keď sa im pohoršilo, celé hodiny cez deň i v noci trávil pri ich lôžku. Jeho izba bola stále otvorená pre každého, kto s ním chcel rozprávať. Každého prijal s otcovskou láskou a každý mu slobodne otvoril svoje srdce. Aj keď mal veľa starostí, počúval ich trpezlivo. Niekedy sa prechádzali po izbe a po rozhovore ich odprevadil k dverám a rozlúčil sa so slovami: **„Navždy sme priatelia.“**

Raz večer, keď ako oratórium slúžila iba lúka, prišiel za donom Boscom asi pätnásťročný chlapec. Chcel sa pridať k chlapcom, ktorý sa hrali na lúke. Don Bosco k nemu prišiel a spýtal sa ho: - Ako sa voláš? Odkiaľ si? Čo robíš? Chlapec neodpovedal. Čo je nemý? Don Bosco mu položil ruku na hlavu a ešte raz sa opýtal: - Stalo sa Ti niečo? Povedz, je ti zle? – Som hladný, odvetil chlapec jedným dychom. Don Bosco mu hneď doniesol niečo na jedenie. A naozaj bol hladný, všetko zmastil, čo mu don Bosco doniesol.

Bol chudobným sedlárom, ktorého kvôli nešikovnosti prepustili z práce a ďalšiu si nenašiel. Predošlú noc prespal na schodoch akéhosi kostola. Cez deň si pýtal almužnu, no všetci mu ju odopreli....Bol hladný a chcel kradnúť, ...don Bosco mu v ťažkej chvíli pomohol...prijal ho medzi svojich chlapcov a našiel mu novú prácu.

MYŠLIENKA

Dal by som všetko, aby som získal srdce svojich chlapcov, a tak ich mohol darovať Pánovi.

MB 7, 250

PREDAVZATIE

Bez šomrania všetko zjem, ...pomodlím sa za chudobných...

MODLITBA

Svätý Ján Bosco, otec a učiteľ mládeže, ty si toľko pracoval pre spásu duší; buď nám vodcom, aby sme hľadali svoje duševné dobro a spásu blížneho. Pomáhaj nám plniť si dobre svoje povinnosti, premáhať náruživosť a ľudské ohľady. Nauč nás milovať Sviatostného Spasiteľa, Pannu Máriu Pomocnicu a Svätého otca, rímskeho pápeža. Vypros nám šťastnú hodinu smrti, aby sme prišli k tebe do neba. Amen.

15.08.2015 – SOBOTA

SVEDECTVO – Mons. Alojz Cassani – NADŠENEC ZA DONA BOSCA

Nemal som odvahy

Alojz Cassani si takto spomína na don Bosca:

„Asi o mesiac mi jeden spoločník povie: Včera som videl, že don Bosco oberal hrozno z viniča na svojich oknách. Ale zostalo tam ešte zopár strapcov. Ak pôjdeš so mnou, oberieme si ich. Išiel som. A keď sme už boli v izbe, kde je dnes oltár, kamarát išiel hneď po hrozná. Ja som však nemal odvahy. Zostal som na mieste a zvedavo som sa díval napravo, naľavo. Bola tam pletená stolička – don Bosco bol chudobný, naozaj chudobný! – a kus papiera s nápisom: DA MIHI ANIMAS CETERA TOLLE. Stál som tam a pozeral, keď som počul za sebou kroky.

Bol to don Bosco, ktorý sa ma spýtal:

- Vieš čítať?
- Hej, viem. Už som to prečítal
- A vieš, čo to znamená?
- Pravdaže. Len neviem, čo značí to cetera.
- Ja ti poviem.

Povedal mi to a vysvetlil. V tom vstúpil kamarát so strapcami hrozna v ruke. A don Bosco sa ho spýtal:

Našiel si ešte niečo?

- Hej.
- **A to len pre seba? Daj z nich polovicu aj priateľovi.**

Vzal ich a rozdelil: polovicu jemu a polovicu mne. A dodal:

- Dobré chlapci, choďte ich zjesť a potom sa hrať.

Ja som si pomyslel:

- **Pozri sa, miesto toho, aby ho pokarhal, mu povie: „Výborne! Našiel si niečo?“ – a potom z nich dal aj mne.**

MYŠLIENKA

Don Boscov výraz: „Da mihi animas cetera tolle,“ Pane, daj mi duše a ostatné si vezmi“, prv než sa stal jeho heslom, bol jeho vrúcnu modlitbou.

„S každým sa zhovárať tak, aby si sa stal jeho priateľom!“

Moja láska (voči vám) – vysvetľoval remeselníkom na Valdoccu – pramení z túžby spasiť vaše duše, ktoré Ježiš vykúpil svojou krvou... Jediným cieľom Oratória je záchrana duší.

PREDAVZATIE

V dnešný deň sa s čímkoľvek podelím....

MODLITBA

Svätý Ján Bosco, otec a učiteľ mládeže, ty si toľko pracoval pre spásu duší; buď nám vodcom, aby sme hľadali svoje duševné dobro a spásu blížneho. Pomáhaj nám plniť si dobre svoje povinnosti, premáhať náruživosti a ľudské ohľady. Nauč nás milovať Sviatostného Spasiteľa, Pannu Máriu Pomocnicu a Svätého otca, rímskeho pápeža. Vypros nám šťastnú hodinu smrti, aby sme prišli k tebe do neba. Amen.

**„NECH VÁS VŠETKÝCH ŽEHNÁ BOH A VŠETKÝM NECH DÁ MILOŠŤ DOBRE ŽIT
A DOBRE UMRIEŤ.“**

Don Bosco

MODLITBA VĎAKY ZA DONA BOSCA

Dobrotivý Bože,
Ďakujem ti, že si nám dal
dona Bosca a utvoril si v ňom srdce otca a učiteľa mladých.
Nech oroduje aj za mňa.
A prosím, aby bolo čím viac jeho nasledovníkov,
ktorí ti povedia:
Daj mi duše, ostatné si vezmi.
Amen.

Don Bosco hovorieval:

- **Máš rád don Bosca?** Nechcel by si ostať s ním? Keby som mal sto kňazov a sto klerikov, mal by som prácu pre všetkých. Mohli by sme vykročiť do sveta.

Rozhovory s chlapcami boli vždy rodinné. Hovorilo sa pokojne o budúcich oratóriách, o don Boscových snoch...

Raz večer roku 1851 hodil don Bosco z okna prvého poschodia medzi chlapcov hrst cukríkov. Bol to signál k veľkej radosťi. Keď jeden chlapec z okna videl ako sa don Bosco usmieva, zvolal:

- **Don Bosco, kiežby ste mali v každom kúte sveta kopy oratórii!**

Don Bosco sa zahľad do diaľky a povedal:

- **Ktovie, či raz nepríde deň, že sa chlapci z tohto oratória rozídu do celého sveta.....a prišli aj k nám...**

ĎAKUJEME

Jožko Bližinský, Vinco Macejko, Teodor Gavenda, Peter Bešenyei, Jožko Marek, Juraj Kyseľ, Jožko Bago, Jozef Ragula, Jožko Krušac, Tono Odrobiňák, Ferdo Kubík, Zima – Martin Josko, Luigi Ondrejka, Peter Podolský, Jašo – Marián Ondriáš, Maroš Drahoš, Pipec – Pavol Pipka, Maroš Peciar, Ivo Štofej, Jano Fábian, Jožko Knap, Peťo Varga, Tono Červeň, Milan Ballo, Panči – Marek Pančura, Stano Hurbanič....

DON BOSCO A JEHO PRÍBEHY

Bolo to v roku 1848. Donn Bosco sa šiel dať oholiť. Keď u holiča zbadal, že tam majú učňa, dal sa s ním do reči a požiadal ho, aby ho oholil.

- Prepána kráľa! – zvolal majster.
- Neriskujte, pán farár! Chlapec sa iba začína učiť a nevedel by oholiť ani psa.
- Na tom nezáleží, - odvetil don Bosco, - po prvé, ja nie som nijaký pes, po druhé ak on nikdy nezačne, nikdy sa to nenaučí.
- Prepáčte, dôstojný pán, ale učiť sa môže na inej brade, nie na vašej.
- To je ohromné! Moja brada je vari cennejšia ako iná brada? Moja brada je predsa drevená (bosco je v taliančine drevo). Ak mi váš učeň neodreže nos, na ostatnom nezáleží.

A tak sa mladý holič pustí do práce. Bol to jedinečný pohľad: neskúsený majster s roztrasenými rukami a krvácajúci don Bosco.

- Ešte zopár brád a bude z teba najslávnejší holič! – poznamenal oholený don Bosco.

Boli také obdobia, keď don Bosco často mal v dome políciu. Raz u neho robili domovú prehliadku. Nepomohli žiadne protesty. Presnorili mu celý dom, prehľadali mu dokonca aj šaty, ale nenašli najmenší usvedčujúci dôkaz, ktorý by ospravedlnil ich brutálne spôsoby. V tejto trápnej situácii sa don Bosco postavil ku skrini a nedovolil ju otvoriť.

- V skrini sú dôverné veci. Pokračujte inde a rešpektujte rodinné tajomstvá!

Samozrejme komisára takéto vyhlásenie ešte viac provokovalo. Rázne prikázal skriňu otvoriť. Don Bosco, aby predišiel násiliu, skriňu som otvoril a ukázal kopy nevyplatených účtov od pekára, mliekara, mäsiara.

- Prečo nás vodíte za nos? – osopil sa naňho nazlosteneý komisár.

Don Bosco sa naňho priateľsky pozrel a povedal:

- Nerobím si z vás posmech. Nechcem, aby sa moje súkromné dlhy dostali na verejnosť. No možno vám Boh vnukne zaplatiť niektorý z týchto účtov. - Toto vnuknutie, žiaľ polícia nedostala.

Použité pramene:

Pietro Brocardo: Človek a svätec

Jur Koza Matejov: Don Bosco

Enzo Bianco: Taký bol don Bosco

Teresio Bosco: Don Bosco

Teresio Bosco: Život mamy Margity

Giovanni Battista Bosco: Vychovávať v duchu don Bosca

Zázračné udalosti Panny Márie Pomocnice kresťanov v živote svätého Jána Bosca

Don Bosco na každý deň